

Land zonder fiets

en andere rijke teksten

VOOR OKAN

© 2023 - Wablieft

Frederik de Merodestraat 27

2800 Mechelen

www.wablieft.be

boeken@wablieft.be

Vormgeving: Merel Van Meurs

Druk: Wilco bv.

Illustratie op de cover: Ana Ventura

Dit boek is ook beschikbaar als luisterboek.

Dit boek kwam tot stand in samenwerking met het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief.

Rijke teksten voor OKAN

Wablieft verzamelde voor dit project meer dan 50 nieuwe rijke teksten, in eenvoudig Nederlands, voor jongeren in OKAN-klassen. Dat deden we met steun van de Vlaamse overheid, in het kader van het Leesoffensief. Nog meer rijke teksten vind je op de website rijketeksten.org van de Taalunie.

Dit boek is een deel in een reeks van vijf boeken. Enkele teksten van dit project vind je enkel online. Bij alle verhalen en teksten van dit project hoort lesmateriaal. De teksten en het lesmateriaal kan je gratis downloaden. Alle info vind je op wablieft.be/OKAN

Wablieft dankt het ministerie en het departement Onderwijs van de Vlaamse overheid voor de kans om dit project te mogen realiseren. En natuurlijk ook iedereen die meewerkte: alle auteurs, illustratoren, iedereen die lesmateriaal maakte en de leden van de stuurgroep.

Ik ben een held

Astrid Sercu

Acht uur. Een nieuwe dag.
Ik adem in en uit.
Dan stap ik de klas in.
Is ze er? Het meisje?
Ik kijk naar links en naar rechts.
Jongens en meisjes wuiven.
Maar Yana niet. Yana is er niet.
Ik zucht.
Het wordt een lange dag zonder haar.

Ik zit op de laatste rij, naast Max.
Hij is mijn beste vriend.
Meneer Peeters begint met de les.
Hij geeft Engels. Dat vind ik een leuk vak.
Maar ik hoor niets van wat hij zegt.
Ik wil weten waarom Yana er niet is.
Het raam staat open en ik kijk naar de straat.
Aan de overkant is een bakkerij.
Een moeder en haar zoon gaan naar binnen.
'Ik wil donuts, mama!' roept hij luid.
Mijn maag knort.
Ik wil ook donuts.

De deur van de klas gaat plots open.
Yana komt binnen.
Mijn hart bonst.
Haar groene ogen stralen en haar zwarte haar
glanst.
Ik lach naar Yana, maar ze ziet me niet.
Ze gaat vooraan zitten.
Ik zucht.

Max geeft me een duw.
'Je liefje is er,' lacht hij.
Ik bloos en geef Max een duw terug.
Yana draait zich om.
Heeft ze het gehoord?

Ik neem een pen en kijk naar mijn blad.
Ik kan niet goed lezen wat er staat.
De zon prikt in mijn ogen.
Het gordijn moet dicht.
Ik sta op en loop naar het raam.
Yana kijkt naar me. Ze steekt haar duim op.
Ik knipoog.
En net op dat moment struikel ik over een tas.
Ik probeer me nog recht te houden, maar het lukt
niet.
Ik val op de grond.

De hele klas lacht.
Ik zucht.

Ik sta snel op en wil het gordijn sluiten.
Maar plots ruik ik iets.
Wat is dat? Rook?
De geur komt door het raam.
Dan zie ik het.
De bakkerij!
Er is brand!

Het vuur wordt snel groter.
Mensen lopen in paniek naar buiten.
Ze roepen en gillen.
De hele klas komt nu kijken.
'Shit!' zegt Max.
'Ik bel de brandweer!' zegt meneer Peeters.
Ik zie de moeder van het jongetje.
'Mijn kind is nog binnen!' roept ze.
Ik twijfel niet en klim door het raam.

Mijn vrienden roepen naar me.
'Wat ben je van plan?'
'Niet doen!'
'Ben je gek?'
Ik luister niet.

Ik steek de straat over en ren de bakkerij in.
De rook prikt in mijn keel. Ik hoest.
Ik kijk om me heen. Alles is al zwart van de rook.

In de winkel staat een rek met brood en een rek
met gebak.
Dan zie ik hem. De kleine jongen zit op de
grond.
In zijn ene hand houdt hij een donut vast.
Hij knijpt zijn ogen dicht.
Hij is bang.

‘Kom!’ roep ik. ‘Snel!’
Ik grijp zijn hand en ik trek.
Maar de jongen blijft zitten.
Hij wil niet met mij mee.

Ik zie het vuur al.
Het komt door de deur tussen de werkplaats en
de winkel.
De brand wordt snel groter.
We hebben geen tijd meer!
‘Je moet me vertrouwen,’ roep ik. ‘Ik help je!’
De jongen opent zijn ogen.
Hij kijkt me aan en hij knikt.
Ik grijp zijn hand en we lopen samen naar buiten.

De moeder van het kind rent naar ons toe.
Ze huilt.
Ze omhelst haar zoon.
'Dank je,' fluistert ze.
Ik glimlach. De jongen ook.
'Geen probleem,' zeg ik.
Een beloning om de jongen te redden heb ik al.
Ik nam nog snel een donut mee uit de bakkerij.

Er staan intussen al veel mensen in de straat.
Ze kijken naar me en steken hun duim op.
Met veel lawaai komen nu ook de auto's van de
brandweer aan.
De brandweermannen beginnen meteen met
blussen.
Ik ga terug naar de klas.
Langs de deur deze keer, niet door het raam.

Ik stap de klas in en krijg een groot applaus.
Yana lacht naar me.
Ik knipoog naar haar en neem een hap van mijn
donut.
Ik ben een held!

